

در دمانی که نمی شناسم

(مجموعه شعر و ترانه)

سولماز محمدیان

سرشناسه	: محمدیان، سولماز، ۱۳۶۲-
عنوان و نام پدیدآور	: دردهایی که نمیشناسم (مجموعه شعر و ترانه) / سولماز محمدیان؛ ویراستار آلپای جیحون.
مشخصات نشر	: تبریز: آذر توران، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۶ ص؛ ۱۴/۲۱×۵/۵ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۶۳۶۷-۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: شعر
موضوع	: شعر فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	: Persian poetry -- 20th century
رده بندی کلاسه	: PIR۸۳۶۱
رده بندی دیوبند	: ۸۱۴/۳۶
شماره کتابخانه ملی	: ۵۹۹۱۰۵

سولماز محمدیان

دردهایی که نمی‌شناسم

(مجموعه شعر و ترانه)

ویراستار: آلپای جیحون

ناشر: آذرتوران و نبانی

تیراژ: ۱۰۰۰ / قطع: رقعی

تعداد صفحه: ۱۰۶ / چاپ اول ۱۳۹۸

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

شابک / ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۶۳-۶۷-۸

مرکز فروش: تبریز- مابین سه راه طالقانی و تربیت

مجتمع تجاری استاد شهریار طبقه زیر همکف

پلاک ۴۶ - تلفن: ۵۵۴۷۵۱۰

مقدمه

شعر، هویت زبان را به تصویر می‌کشد و زبان، رکن اساسی شعر است؛ ترانه نیز واسطه میان شعر و موسیقی است. چنانچه سه‌گانه‌ی زبان، شعر/ترانه و موسیقی، به لحاظ ادبی و فلسفی بیش‌تر کاویده شوند، مشخص خواهد شد که بینان و شالوده‌ی شعر، ترانه و آهنگ در زبان غنایی ندارند، ولی است. هر چند که ظاهراً وزن و آهنگ در زبان غنایی ندارند، ولی حقیقت چیز دیگری است؛ زبان، مملو از ریتمی است که نشأت گرفته از ساخت آوایی یکایک واژگان است.

چنانچه تفاوت نظری بین شعر و ترانه در نظر گرفته شود، شاعر و ترانه‌سرا هر دو در جایگاه مشترکی از آفرینش اثر ادبی و هنری قرار دارند. هر چند که گوش فرا سپردن به ترانه در میان مردم شیوع بیش‌تری دارد، ولی منزلگاه اصلی شعر خوب نیز همواره در سینه‌ی مردمان عصر بوده و

هست. شاعر با محوریت زبان می‌آفریند و ترانه‌سرا اصالت را بر موسیقی، ملودی و ریتم می‌دهد. در این میان، مضمون اما مبحث دیگری دارد؛ همانگونه که تقریباً می‌توان گفت که عروض و وزن نقطه‌ی مشترک ترانه و شعر است.

اما بعد؛ در روزگار ما نیز اندک نیستند شاعران نوپرداز جوانی که شعرهای خوب بسیاری نیز در کارنامه‌ی ادبی‌شان دارند؛ هر چند به‌واقع آثارشان به دلی برتری کم‌لطفی‌ها (که بر تمامی اهل ادب و فرهنگ مبرهن است)، تکرار انتشار نبافته است یا شخصاً اقدام به انتشار آثار خود نکرده‌اند. خانم سولماز محمّدیان یکی از شاعران و ترانه‌سرایانی است که چندین قطعه بر اساس ترانه‌های ایشان در وادی موسیقی توسط خوانندگان مطرح و جوان کشور اجرا شده است که نشان از همت بلند این ترانه‌سرا و ظرافت روح و لطافت اندیشه‌ی ایشان دارد. علاوه بر مضمون عاشقانه ترانه‌های ایشان که با زبان روز به رشته‌ی تحریر درآمده‌اند، شعرهای ایشان نیز دارای روحی دلنواز، زبانی صمیمی و مضامینی مطابق با مسائل اخلاقی روز است:

ای زن آواره / در ساعت‌های آویزان / عمیق‌تر نفس بکش / شاید /
شعله‌ی نفس‌هایت / آتیه‌های سرگردان را / اسوزاند / او مردی / با
لباس عشق / گلستان شد...